

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25278/2024
15.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Алексић, адвокат из ..., против тужених-противтужилаца ББ и ВВ из ..., обоје на раду у ..., чији је заједнички пуномоћник Предраг Вуловић, адвокат из ..., ради утврђења својине и ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужених-противтужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2421/23 од 22.07.2024. године, у седници одржаној 15.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених-противтужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2421/23 од 22.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених-противтужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2421/23 од 22.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2421/23 од 22.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужених-противтужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П 734/23 од 23.05.2023. године, којом је одбијен као неоснован противтужбени захтев да се утврди да су уговори о купопродаји непокретности оверени пред Основним судом у Параћину под бројем Ов 1214/2013 од 31.07.2013. године и бројем Ов 2196/2013 од 26.12.2013. године ништави правни акти као супротни закону и да не производе правно дејство; усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужилац-противтужени куповином својим средствима стекао право својине на катастарским парцелама број .. потес „...“ њива пете класе површине 13 а, број .. потес „...“ њива четврте класе површине 6 а 33 м2, број .. потес „...“ њива четврте класе површине 22 а 73 м2 и број .. потес „...“ њива четврте класе површине 9 а 60 м2, све у листу непокретности .. КО ... и тужени-противтужιοи обавезани да трпе да се тужилац у јавној књизи код Службе за катастар непокретности у Ћуприји упише као власник непокретности; тужени-противтужιοи обавезани да тужιοцу-

противтуженом надокнаде парничне трошкове од 64.800,00 динара. Одбијен је захтев тужених-противтужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтужιοци су благовремено поднели ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се одлучи по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда о супротстављеним, конексним захтевима странака заснована је на становишту да је у конкретној чињеничној ситуацији располагање пољопривредним земљиштем по спорним уговорима закљученим 2013. године довело до стицања својине тужιοца-противтуженог, пошто су купопродајни уговори оверени пред судом и садрже *slausulu intabulandi*, тужилац-противтужени ступио у посед непокретности и правни претходник тужених-противтужилаца, као продавац до своје смрти 2016. године тужιοцу није оспоравао стечену својину. Одлука је заснована на становишту да у ситуацији реализованог уговора о промету непокретности слободна воља уговарача претеже над формалним недостатком пуномоћја које је оверио продавац, а који није санкциониран приликом овере купопродајних уговора. Тужени-противтужιοци не прилажу правноснажне одлуке као доказ да постоји неуједначена пракса судова у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, а како не постоје ни друга правна питања која по оцени Врховног суда оправдавају одлучивање о посебној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије као редовне у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним спровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 12.04.2021. године, противтужба 07.09.2021. године, вредност предмета спора је утврђена на 50.000,00 динара и не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, одлука у ставу другом изреке, донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић